

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1210/2010

ze dne 15. prosince 2010

o ověřování pravosti euromincí a o zacházení s euromincemi nevhodnými pro oběh

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

Neexistence závazného společného rámce ověřování pravosti má však za následek různé zvyklosti v jednotlivých členských státech, a nemůže tudíž zajistit jednotnou ochranu měny v celé eurozóně.

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 133 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

- (3) V zájmu dosažení účinného a jednotného ověřování pravosti euromincí v celé eurozóně je tedy nezbytné zavést závazná pravidla provádění společných postupů ověřování pravosti euromincí v oběhu a uplatňování kontrolních mechanismů těchto postupů ze strany vnitrostátních orgánů.

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

- (4) V průběhu ověřování pravosti by měly být také zjišťovány pravé euromince, které jsou nevhodné pro oběh. Oběh nevhodných mincí ztěžuje jejich používání, zvláště v automatech na mince, a může u uživatelů vyvolat nejasnosti ohledně pravosti takových mincí. Nevhodné mince by se měly z oběhu stáhnout. Proto členské státy nezbytně potřebují závazná pravidla pro zacházení s euromincemi nevhodnými pro oběh a jejich náhradu.

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (ES) č. 1338/2001 ze dne 28. června 2001, kterým se stanoví opatření nutná k ochraně eura proti padělání ⁽³⁾ vyžaduje, aby úvěrové instituce a v rámci své činnosti provádění plateb ostatní poskytovatelé platebních služeb, jakož i jakýkoli jiný hospodářský subjekt, který se podílí na zpracování a veřejné distribuci bankovek a mincí, zajistily ověření pravosti u všech jimi přijatých eurobankovek a euromincí, které hodlají vrátit do oběhu, a odhalení padělků.

- (5) V zájmu koordinace postupů při ověřování pravosti by mělo Evropské technické a vědecké středisko (ETVS), které bylo zřízeno rozhodnutím Komise 2005/37/ES ⁽⁵⁾, po konzultaci se skupinou odborníků na padělání mincí zmíněnou v uvedeném rozhodnutí dále určit podrobné požadavky na ověřování pravosti mincí a na školení v této oblasti, specifikace ověřování euromincí nevhodných pro oběh a další praktická prováděcí ustanovení.

- (2) Doporučení Komise 2005/504/ES ze dne 27. května 2005 o ověřování pravosti euromincí a o manipulaci s euromincemi nezpůsobilými k oběhu ⁽⁴⁾ stanoví doporučené zvyklosti ohledně ověřování pravosti euromincí a zacházení s euromincemi nevhodnými pro oběh.

- (6) Aby mohly členské státy svůj stávající systém pravidel a postupů postupně přizpůsobit ustanovením tohoto nařízení, měly by mít možnost stanovit během přechodného období do 31. prosince 2014 výjimky týkající se typů strojů pro zpracování mincí, které budou používány pro ověřování pravosti euromincí, a počet těchto strojů, které budou každoročně prověřovány.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 284, 25.11.2009, s. 6.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 7. září 2010 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 29. listopadu 2010.

⁽³⁾ Úř. věst. L 181, 4.7.2001, s. 6.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 184, 15.7.2005, s. 60.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 19, 21.1.2005, s. 73.

- (7) Každý vnitrostátní orgán, jenž zachází s euromincemi nevhodnými pro oběh, by měl mít možnost v souladu s tímto nařízením požadovat manipulační poplatky, který pokryje náklady související s tímto postupem. Manipulační poplatky by se neměly vztahovat na malá množství odevzdaných euromincí nevhodných pro oběh. Členské státy by měly mít možnost osvobodit od manipulačních poplatků osoby, které s příslušnými orgány úzce spolupracují na stahování padělaných nebo nevhodných mincí z oběhu. Členské státy by měly být schopny přijímat pytle či bedny smíšených padělaných a nevhodných mincí, aniž by požadovaly poplatek, je-li to ve veřejném zájmu.
- (8) Každý členský stát by měl zavést příslušné sankce za porušení předpisů s cílem dosáhnout v celé eurozóně rovnocenného systému ověřování pravosti euromincí a zacházení s euromincemi nevhodnými pro oběh.
- (9) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž účinného a jednotného ověřování pravosti euromincí v celé eurozóně, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států z důvodu rozdílů v národních zvyklostech, a proto jej může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT A DEFINICE

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví postupy nezbytné pro ověřování pravosti euromincí a pro zacházení s euromincemi nevhodnými pro oběh.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „ověřováním pravosti euromincí“ proces ověřování, zda jsou euromince pravé a vhodné pro oběh;
- b) „euromincemi nevhodnými pro oběh“ euromince, které jsou pravé, ale jež byly odmítnuty během procesu ověřování pravosti, nebo euromince, jejichž vzhled byl značně pozměněn;
- c) „určeným vnitrostátním orgánem“ národní mincovní analytické středisko nebo jiný orgán určený dotyčným členským státem;
- d) „institucemi“ instituce a subjekty uvedené v čl. 6 odst. 1 prvním pododstavci nařízení (ES) č. 1338/2001, s výjimkou subjektů uvedených v třetí odrážce uvedeného pododstavce;
- e) „skupinou odborníků na padělání mincí“ skupina uvedená v rozhodnutí 2005/37/ES.

KAPITOLA II

OVĚŘOVÁNÍ PRAVOSTI EUROMINCÍ

Článek 3

Ověřování pravosti euromincí

1. Instituce zajistí ověření pravosti u všech jimi přijatých euromincí, které hodlají vrátit do oběhu. Tuto povinnost splní s pomocí:

- a) strojů pro zpracování mincí zařazených do seznamu strojů pro zpracování mincí uvedeného v čl. 5 odst. 2 nebo
- b) zaměstnanců vyškolených v souladu s postupy stanovenými členskými státy.

2. Po ověření pravosti jsou všechny podezřelé padělané mince a euromince nevhodné pro oběh odevzdány určenému vnitrostátnímu orgánu.

3. Padělané euromince předané příslušným vnitrostátním orgánům v souladu s článkem 6 nařízení (ES) č. 1338/2001 nepodléhají manipulačním ani jiným poplatkům. Pokud jde o euromince nevhodné pro oběh, použije se kapitola III tohoto nařízení.

Článek 4

Požadované zkoušky a stroje pro zpracování mincí

1. Při provádění čl. 3 odst. 1 písm. a) používají instituce pouze ty typy strojů pro zpracování mincí, které úspěšně prošly detekční zkouškou provedenou určeným vnitrostátním orgánem nebo Evropským technickým a vědeckým střediskem (ETVS) a které byly v době jejich pořízení zařazeny na seznam na internetových stránkách v souladu s čl. 5 odst. 2. Instituce zajistí, aby tyto stroje byly pravidelně nastavovány tak, aby byla zachována jejich detekční schopnost, přičemž se zohlední změny v seznamu uvedeném v čl. 5 odst. 2. Účelem detekční zkoušky je zajistit, aby stroj pro zpracování mincí dokázal odmítnout známé typy padělaných euromincí a současně s tím i euromince nevhodné pro oběh a všechny další mincím podobné předměty, které neodpovídají specifikacím pravých euromincí.

2. Členské státy mohou během přechodného období do 31. prosince 2014 stanovit zvláštní výjimky z první věty odstavce 1 pro stroje pro zpracování mincí, které byly ke dni 11. ledna 2011 již v provozu a které se osvědčily při rozpoznávání padělaných euromincí, euromincí nevhodných pro oběh a jiných mincím podobných předmětů, které neodpovídají specifikacím pravých euromincí, a to i v případě, že tyto stroje nejsou zařazeny na seznam uvedený v čl. 5 odst. 2. Tyto výjimky se přijímají po konzultaci se skupinou odborníků na padělání mincí.

Článek 5

Nastavení strojů pro zpracování mincí

1. Aby se výrobcům strojů pro zpracování mincí umožnilo získat specifikace nezbytné pro nastavení jejich strojů za účelem rozpoznání padělaných euromincí, lze zkoušky podle článku 4 uskutečnit v určeném vnitrostátním orgánu, ETV Snebo po oboustranné dohodě v prostorách výrobce. Po úspěšném odzkoušení stroje pro zpracování mincí je vydán souhrnný zkušební protokol pro výrobce stroje s kopií pro ETVS.

2. Komise na svých internetových stránkách zveřejní souhrnný seznam všech strojů pro zpracování mincí, k nimž obdržela kladný a platný souhrnný zkušební protokol nebo k nimž takový protokol zpracovalo ETVS.

Článek 6

Kontroly ze strany členských států

1. Členské státy zavedou kontroly podle tohoto článku.

2. Členské státy provádějí každoroční kontroly přímo v institucích s cílem prověřit správné fungování reprezentativního počtu používaných strojů pro zpracování mincí formou detekčních zkoušek. Pokud zaměstnanci institucí, v nichž je prováděna kontrola, ověřují pravost euromincí vrácených do oběhu manuálně, získají členské státy od těchto institucí ujištění, že jejich zaměstnanci byli za tímto účelem řádně proškoleni.

3. V každém členském státě se ročně prověří takový počet strojů pro zpracování mincí, aby objem euromincí zpracovaných těmito stroji v daném roce představoval nejméně 25 % celkového kumulovaného čistého objemu mincí vydaných daným členským státem od zavedení euromincí do konce předchozího roku. Počet strojů pro zpracování mincí, jež mají být prověřeny, se vypočítá z objemu třech nejvyšších nominálních hodnot euromincí určených k oběhu. Členské státy usilují o zajištění toho, aby stroje pro zpracování mincí byly prověřovány na základě rotačního systému.

4. V případě, že počet strojů pro zpracování mincí, jež mají být každoročně prověřeny podle odstavce 3 je vyšší než počet strojů používaných v jednotlivém členském státě, prověří se každoročně všechny stroje pro zpracování mincí využívané v tomto členském státě.

5. Členské státy mohou během přechodného období do 31. prosince 2014 – poté, co svůj záměr oznámí Komisi – rozhodnout, že ročně prověří takový počet strojů pro zpracování mincí, aby objem euromincí zpracovaných těmito stroji v daném roce představoval nejméně 10 % celkového kumulovaného čistého objemu mincí vydaných daným členským státem od zavedení euromincí do konce předchozího roku.

6. V rámci každoročních kontrol sledují členské státy schopnost institucí ověřovat pravost euromincí na základě:

a) existence písemných pokynů pro používání zařízení na automatické zpracování mincí, nebo případně pro ruční zpracování;

b) vyčleněných vhodných lidských zdrojů;

c) existence písemného plánu údržby za účelem udržování přiměřené úrovně výkonnosti strojů pro zpracování mincí;

d) existence písemných postupů předávání padělaných euromincí, euromincí nevhodných pro oběh a jiných mincím podobných předmětů, které neodpovídají specifikacím pravých euromincí, určenému vnitrostátnímu orgánu; a

e) existence vnitřních kontrolních postupů uvádějících způsoby a četnost kontrol, které instituce provádějí s cílem zajistit, aby zpracovatelská střediska a jejich zaměstnanci dodržovali pokyny uvedené v tomto odstavci.

7. Pokud členský stát zjistí, že některá instituce toto nařízení porušila, přijme daná instituce opatření, kterými zajistí okamžitou nápravu tohoto porušení.

Článek 7

Technická ustanovení

Komise zajistí, aby ETVS v přiměřené lhůtě a po konzultaci se skupinou odborníků na padělání mincí vymezi technické specifikace detekční zkoušky a další praktická prováděcí ustanovení, jako jsou postupy školení, doba platnosti souhrnného zkušebního protokolu, údaje, jež je třeba zahrnout na seznam uvedený v čl. 5 odst. 2, pokyny týkající se dohledu, kontrol a auditu ze strany členských států, pravidla postupu při nápravě případů nedodržení předpisů a příslušné prahové hodnoty přijetí pravých mincí.

KAPITOLA III

ZACHÁZENÍ S EUROMINCEMI NEVHODNÝMI PRO OBĚH

Článek 8

Stahování euromincí nevhodných pro oběh a jejich náhrada

1. Členské státy stahují z oběhu euromince nevhodné pro oběh.
2. Členské státy nahradí nebo vymění euromince, jež se staly nevhodnými pro oběh kvůli dlouhému oběhu či nehodě nebo které byly během postupu ověřování pravosti odmítnuty z jiných důvodů. Členské státy mohou odmítnout náhradu euromincí nevhodných pro oběh, jež byly pozměněny buď záměrně nebo procesem, u něhož lze logicky předpokládat, že budou v jeho důsledku pozměněny, aniž by tím byla dotčena náhrada mincí shromážděných za účelem charity, například mincí z fontán.
3. Členské státy zajistí zničení stažených euromincí nevhodných pro oběh jejich fyzickou a trvalou deformací, aby nemohly být vráceny do oběhu ani odevzdány k náhradě.

Článek 9

Manipulační poplatky

1. Při náhradě nebo výměně euromincí nevhodných pro oběh může být sražen manipulační poplatek ve výši 5 % z nominální hodnoty odevzdaných euromincí. V případě kontroly celého pytle nebo bedny euromincí podle čl. 11 odst. 2 se manipulační poplatek může navýšit o dalších 15 % nominální hodnoty odevzdaných euromincí.
2. Členské státy mohou stanovit obecné nebo částečné osvobození od manipulačních poplatků v případech, kdy fyzické nebo právnické osoby odevzdávající euromince úzce a pravidelně spolupracují s určeným vnitrostátním orgánem na stahování padělaných euromincí či euromincí nevhodných pro oběh nebo je-li taková výjimka ve veřejném zájmu.
3. Náklady na přepravu a související náklady nese fyzická nebo právnická osoba odevzdávající euromince.

4. Aniž je dotčeno osvobození uvedené v odstavci 2, od manipulačního poplatku se každý rok osvobozuje nejvýše jeden kilogram každé nominální hodnoty euromincí nevhodných pro oběh na fyzickou nebo právnickou osobu odevzdávající euromince. Pokud je tento limit překročen, může se poplatek vztahovat na všechny odevzdané mince.

5. Jsou-li v rámci jedné dodávky mincí odevzdány mince ošetřené chemickými nebo jinými nebezpečnými látkami do té míry, že by mohly ohrozit zdraví osob, které s nimi zacházejí, doplní se poplatky vybírané v souladu s odstavcem 1 o další poplatek, který odpovídá 20 % nominální hodnoty odevzdaných euromincí.

Článek 10

Balení euromincí nevhodných pro oběh

1. Fyzická nebo právnická osoba odevzdávající euromince k náhradě nebo výměně je roztrídí podle nominální hodnoty do jednotlivých pytlů nebo beden takto:
 - a) pytle nebo bedny obsahují:
 - i) 500 kusů mincí v nominální hodnotě 2 EUR a 500 kusů mincí v nominální hodnotě 1 EUR,
 - ii) 1 000 kusů mincí v nominální hodnotě 0,50 EUR, 1000 kusů mincí v nominální hodnotě 0,20 EUR a 1000 kusů mincí v nominální hodnotě 0,10 EUR,
 - iii) 2 000 kusů mincí v nominální hodnotě 0,05 EUR, 2000 kusů mincí v nominální hodnotě 0,02 EUR a 2000 kusů mincí v nominální hodnotě 0,01 EUR,
 - iv) u menšího množství 100 mincí každé nominální hodnoty;
 - b) každý pytel nebo bedna ponese identifikační údaje odevzdávající fyzické nebo právnické osoby, údaj o obsažené celkové hodnotě a nominální hodnotě mincí, hmotnost, datum zabalení a číslo pytle nebo bedny; odevzdávající fyzická nebo právnická osoba poskytne seznam s přehledem odevzdávaných pytlů nebo beden; pokud byly mince ošetřeny chemickými nebo jinými nebezpečnými látkami, ke standardnímu balení se připojí písemné prohlášení s přesným popisem látek, které byly použity;
 - c) v případě, že je celkové množství euromincí nevhodných pro oběh menší než množství požadované v písmenu a), roztrídí se uvedené euromince podle nominální hodnoty a lze je odevzdat v nestandardním balení.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy zachovat jiné požadavky na balení stanovené jejich vnitrostátními právními předpisy ke dni 11. ledna 2011.

Článek 11

Kontroly euromincí nevhodných pro oběh

1. Členské státy mohou odevzdané euromince nevhodné pro oběh zkontrolovat takto:

- a) uvedené množství se ověří zvážením každého pytle nebo bedny;
- b) pravost a vizuální vzhled se zkontroluje na vzorku nejméně 10 % odevzdaných mincí.

2. V případě zjištění nesrovnalostí na základě kontrol podle odstavce 1 nebo odchylek od článku 10 se zkontroluje celý pytel nebo bedna.

3. Členské státy mohou odmítnout euromince, jejichž přijetí či zpracování představuje pro osoby, které s nimi zacházejí, zdravotní riziko nebo které nejsou standardně zabalené a označené.

Členské státy mohou stanovit opatření, která mají být přijata vůči fyzickým či právnickým osobám, které odevzdaly mince uvedené v prvním pododstavci.

KAPITOLA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 12

Podávání zpráv, komunikace a hodnocení

1. Členské státy podávají každý rok Komisi zprávy o své činnosti týkající se ověřování pravosti euromincí. Poskytované informace musí obsahovat počet kontrol provedených podle čl. 6 odst. 2 a údaje o prověřených strojích pro zpracování mincí, o výsledcích zkoušek, o množství mincí zpracovaných těmito stroji, o počtu podezřelých padělaných euromincí, jež byly analyzovány, a o počtu nahrazených euromincí nevhodných pro oběh, jakož i podrobnosti o výjimkách podle čl. 4 odst. 2 a čl. 6 odst. 5.

2. Aby mohly členské státy kontrolovat, zda instituce dodržují ustanovení tohoto nařízení, předloží instituce členským státům na žádost nejméně jednou ročně alespoň následující informace:

- a) typy a počet používaných strojů pro zpracování mincí;
- b) umístění každého stroje pro zpracování mincí; a
- c) množství zpracovaných mincí na jeden stroj pro zpracování mincí za rok a pro každou nominální hodnotu, a to alespoň pro tři nejvyšší nominální hodnoty.

3. Členské státy zajistí, aby informace o orgánech určených pro náhradu nebo výměnu euromincí a o konkrétních postupech, jako jsou požadavky na balení a poplatky, byly přístupné na příslušných internetových stránkách a v příslušných publikacích.

4. Po provedení analýzy zpráv obdržených od členských států předloží Komise Hospodářskému a finančnímu výboru výroční zprávu o vývoji a výsledcích v oblasti ověřování pravosti euromincí a o euromincích nevhodných pro oběh.

5. Do 30. června 2014 Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování a dopadech tohoto nařízení. K této zprávě lze případně připojit legislativní návrhy, kterými se toto nařízení upřesňuje nebo mění, zejména s ohledem na články 6 a 8.

Článek 13

Sankce

Členské státy stanoví pravidla pro ukládání sankcí v případě porušení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 14

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2012, s výjimkou kapitoly III, která se použije ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku 15. prosince 2010.

Za Evropský parlament
předseda
J. BUZEK

Za Radu
předseda
O. CHASTEL